

Teljes napfogyatkozás Chilében

Életem első teljes napfogyatkozását 1999. augusztus 11-én láttam, és mint nagyon sok más embernek, nekem is egy életre szóló, felejthetetlen élmény volt. Az élet úgy hozta, hogy a következő hasonló élményre 18 évet kellett várnom (2017. augusztus 21., USA). Ekkor viszont elhatároztam, hogy ha tehetem és lehetőségem lesz rá, jó párszor szeretnék még teljes napfogyatkozást átélni.

2019-ben Chilében a harmadik teljes napfogyatkozásomat is siker koronázta. Erről az útról még haza sem értünk Kristian Molnár szlovákiai magyar amatőrcsillagász társammal, már akkor elhatároztuk, hogy a következő év végén ismét szerencsét próbálunk Dél-Amerikában, ezúttal Argentínában!

A 2020-as világválság ezt az utat és a vele kapcsolatos terveinket is jelentősen átírta. Többszöri átszervezés, útiterv-módosítás után úgy alakult, hogy Argentína helyett ismét Chilébe utaztunk, nagy nehézségek árán. Ugyanis a járvány kezdetén szinte az összes dél-amerikai ország lezárta a határait, és szinte teljesen leállították a légi közlekedést. Szerencsére Chile, Argentínával ellentétben, a fogyatkozás előtt három héttel ismét megnyitotta a határokat, és így szigorított feltételek között ismét be lehetett hozzájuk utazni. Amint a beutazás, úgy a módosított útvonal sem volt egyszerű! A repülésünk előtti napokban át kellett utaznom Szlovákiába, mert Kristian Molnár barátom az út másik résztvevője, és fő szervezője dunaszerdahelyi. Innen elutaztunk Pozsonyba ahol megcsinálták mind a kettőnk Covid-tesztjét. A teszt megérkezése után autóval irány Bécs!

Innen repülővel Párizsba érkeztünk. Ott pár óra várakozás után indultunk a hosszú útra, 15 óra 10 perc folyamatos repülés Santiagóig! A kölcsönzött autóval még közel 700 kilométer várt ránk, hogy a napfogyatkozás sávjához eljussunk, és megfelelő

megfigyelőhelyet találjunk. Erre az egészre összesen öt napunk volt! December 9-én indultunk, és 14-én helyi idő szerint dél környékén volt a fogyatkozás. Sajnos nem csak a járványhelyzet, hanem az időjárás is rendesen megnehezítette a dolgunkat.

A Covid miatt az általunk kiszemelt észlelőhelyek többsége karantén alatt volt, ezért oda nem mehettünk, és ráadásul az időjárási előrejelzések sem ígértek sok jót! A fogyatkozás napján Dél-Chilét egy markáns hidegfront érte el a Csendes-óceán délnyugati térségéből. Erős széllel és kellemetlen, szitáló, záporoszerű csapadékkal szinte az egész térségben lehetetlenné tette a fogyatkozás megfigyelését. Nekünk óriási szerencsénk volt az óceánparton, hogy a totalitás perceiben elvékonyodott, felszakadozott a felhőzet a Nap környékén. Chiléből mi voltunk azon nagyon kevesek egyike, akik részesei lehetek a jelenségnek. Ebben óriási segítséget kaptunk Csörgei Tibor barátunktól, aki a friss időjárási helyzetet folyamatosan figyelve, és szinte percről percre küldött meteorológiai helyzetjelentést Szlovákiából.

A hidegfront erősségéről még annyi plusz információ, hogy az Andok miatt a legtöbb front nem tud eljutni Argentínába. Ennek a felhőrendszernek most a két országot elválasztó hegység sem jelentett akadályt, így Argentína jó részén is csak felhők között lehetett megfigyelni ezt a pazar jelenséget.

A fogyatkozás végeztével összehajoltunk, és megközelítően 1000 kilométerrel északabbra autóztunk az Andok félsivatagos területére, hogy pár éjszakát észleljünk a déli ég csillagai alatt. A hazavezető út már valamivel egyszerűbb volt, annyi változtatással, hogy nem Párizsban, hanem Amszterdamban történt az átszállás a második gépre.

Jónás Károly